

**Theologiae Moralis Sacramentalis Ad Instructionem
Ordinandorum & Curandorum Ex Materia De Sacramentis
In Genere Et Ordinis Eucharistiae, Poenitentiae, Ac
Matrimonii In Specie**

De Matrimonij Sacramento, & omnibus Peccatis contra VI. præceptum, ac
de Abortu

Sporer, Patritius

Salisburgi, 1711

Sectio IV. De Sacrilegio Carnali.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55333](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-55333)

SECTIO IV.

De Sacrilegio carnali.

SUMMARIUM.

615. Sacrilegium carnale personale quid?
 616. Eiustres gradus,
 617. Habens plura vota castitatis, contra ea peccando,
 committit unum tantum sacrilegium,
 618. Nec probabilissime in confessione explicari debet som-
 tum solemne,
 619. Sacrilegium locale nbi, & quando committatur,
 620. Quando committatur Sacrilegium carnale reale
 quoad res sacras?
 621. Sacrilegium sollicitationis in confessione.
 622. Hujus pænae gravissime.

Sacrilegium carnale est peccatum luxuriæ,
 quo persona, vel res DEO sacra per actum⁶¹⁴
 venereum violatur, adeoque præter peccatum
 luxuriæ cuiusvis naturalis, vel innaturalis con-
 tinet specialem malitiam, seu speciem peccati
 gravissimam contrà virtutem Religionis, ac cul-
 tus DEO, rebusque DEO sacris debiti. Et di-
 veditur in *intrinsecum*, seu *personale*, quo ipsa
 Persona DEO sacra actu venereo violatur; &
extrinsecum, seu *locale*, vel *reale tantum*, quo
 per actum venereum solum locus sacer, vel res
 aliqua sacra violatur. De quibus ordine,

§. I.

Sacrilegium carnale personale,

1. **P**ropriè & in rigore dicitur concubitus il-⁶¹⁵
 licitus, seu quodvis peccatum carnis Per-
 sonæ DEO voto solemni castitatis adstrictæ, &

614 *Theol. Sacrament. Pars IV. (ap. III.)*
consecratæ, ut potè per professionem Religionis approbatæ, aut per susceptionem Ordinis scri à Subdiaconatu inclusivè. *Omnis. Ratio-*
quia sacrilegium propriè & in rigore est viola-
tio rei sacræ: res autem sacra propriè dicuntur
quæ publica auctoritate & ritu ad cultum Dei
instituta & consecrata est: atqui per solum votum
solemne professionis, vel sacri Ordinis per-
sona publica auctoritate Ecclesiæ illud votum
solemniter loco DEI acceptantis consecratur
cultum DEI; non item per votum similes
votum emissum. Quarè peccatum carnis peni-
næ solo voto simplici castitatis adstrictæ,
quidem est in rigore propriè dictum sacrilegi-
cūm non sit personæ sacræ, est tamen specie
peccatum contrà virtutem Religionis, & secun-
dum præceptum Decalogi, scilicet violatio voti
& promissionis sacræ Deo factæ, & ideo neve-
riò quoque in confessione explicandum, *secon-*
dum omnes; & velut quid imperfectius ad per-
fectum, reducendum ad speciem sacrilegi.

616 II. Sacrilegium carnale committitur in on-
nibus speciebus luxuriæ, & naturalibus, & con-
trà naturam, omnique impudicitia cordis, etsi
aspectus, tactus &c. ut haçtenus etiam in illis
notavimus: Et quatenus sit per concubitum
seu naturalem, seu innaturalem, ac cum con-
plice, ejus (sicut & adulterii) triplex est grade-
s. 1. Gradus sacrilegii, cæteris minus gravis,
peccatum carnale *personæ non sacra* cum sacra
hic enim non propria, sed aliena persona fac-
tum.

violatur, adeoque est peccatum sacrilegii alienum potius, quam proprium, quippe cooperatio ad peccatum alienum sacrilegii. 2. Gradus gravior priori, est peccatum carnale *persona sacra cum non sacra*: hic enim jam persona propria sacra contra proprium solemne castitatis votum violatur. 3. Omnimus gravissimus gradus est, sacrilegii mutui carnalis *persona sacra cum sacra*: hic enim est duplex numero sacrilegium; unum proprium in sua persona contra proprium solemne votum; alterum alienum cooperando ad sacrilegium alterius personae sacrae: adeoque haec circumstantia, et si non sit speciem mutans, est tamen numero multiplicans malitias mortales sacrilegii, cum castitas DEO consecrata in duabus personis violetur, omnium consensu necessariò explicanda est in confessione, sicut & in mutuo adulterio. Ceterum extrà concubitum in peccato mollitiei, vel impudicis tactibus: Item in inductionibus ad peccatum carnale, quando non persona sacra, sed alia non sacra violatur: ut si Sacerdos v. g. personam laicam polluat, impudicè tangat, aut ad opus turpe cum alio patrandum inducat, et si in rigore non sit propriè sacrilegium, ut vult noster *Marchant*, certum tamen est, esse adhuc peccatum contrà votum suum, ideoque necessariò explicandum in confessione: ut *sect. sequenti de mollitie probabimus*.

III. Quandò quis plura vota, seu pluries 617 emisit votum Castitatis; v. g. fecisti votum casti.

Qq 4 tatis

tatis simplex in saeculo etiam saepius, deinde
lempne in professione Religionis, etiam saepius
vel in eadem (ut apud Jesuitas) vel diversa
Religionis: & rursus solemne in susceptione Ordinis
sacri &c. & postea tamen contra castitatem,
tot votis DEO adstrictam, delinquis, in
committis plura tot distincta sacrilegia, vel po-
cata, & consequenter nec in confessione sic
distincta explicare teneberis, sed unam tantum
juxta satis communem DD. sententiam in
teria de peccatis. Ratio est; quia votum sole-
ne & simplex, itemque votum solemne Pro-
fessionis, ac susceptioni sacri Ordinis annexum
non differunt specie, sed essentialiter sunt eis-
dem rationis, virtatis, ac finis, ut ex commo-
niori optimè probat Sanchez lib. 7. de mar-
coni disp. 77. num. 27. Et latius rursus lib.
5. moral. seu de voto c. 6. num. 14. Et con-
sequenter etiam violatio voti simplicis & sole-
nis utriusvis non differunt specie, immo secundum
numero in eodem actu, eidemque virtute Reli-
gionis adversantur: et lo gravius extensive pe-
catum sit Religiosi ac Sacerdotis, quam
vel Religiosi tantum, vel Clerici tantum,
ideoque eo casu communii Doctorum con-
fessu sufficiet confiteri unum tantum pe-
catum sacrilegij. Sed difficultas & lis est, quod
nam votum in eo sacrilegii peccato explicar-
dum sit, si Religiosus simul & Sacerdos pecca-
Communis sane sententia DD. est, debere ex-
plicari saltem votum solemne, dicendo. V. 3.
v. 4.

violavi votum solemne castitatis: quippe cuius violatio tantum propriè constituit peccatum sacrilegij, ut dictum N. I. aut saltem unum in particulari ex ipsis. Layman *citat.* n. 4. cum aliis contendit explicandum esse votum Religionis, & non sufficere solum fateri sacrum Ordinem, eo quod longè gravior videatur violatio voti Religionis, quasi voluntarii & spiritualis matrimonii cum Christo, quam voti sacro Ordini solum ex precepto Ecclesiae annexi, & implicitè tantum emissi. Contra sufficere etiam patere facere sacrum Ordinem solum, cum aliis contendit noster *Marchant*, omnino probabiliter, & sine dubio in conscientia tutò. Attamen ad tollendos scrupulos dico.

IV. Probabilissimum & tutum est, etsi consultissimum, non tamen necessarium esse in confessione explicare votum solemne, sed in quovis casu sufficere fateri se peccasse contrà votum castitatis. Ita cum aliis Sanchez *lib. 7. De matrim. disp. 27. n. 3. Diana part. I. tract. 7. resolut. 4. Balaus in floribus V. circumstant. §. 2.* Taniburin. *lib. 7. Decalog. c. 2. §. I. num. 4.* alii apud ipsos. Ratio est: quia ex una parte jam dictum est, votum solemne quodvis non differre essentialiter & specie à voto simplici, quia utrumque votum eandem virtutem Religionis eodem modo & quæ respicit: & esto gravius peccatum sit violatio voti solemnis, quam simplicis, & inter solemnia forte voti Professionis, quam sacri Ordinis tantum; attamen ex alia

Q. 5

parte

618 *Theol. Sacrament. Pars IV. Cap. III.*
parte probabilissimum est, circumstantias re-
gravantes tantum, nec multum augentes ma-
tiam substantialem actus, non esse necessario-
ponendas in confessione: ergo sive voto sim-
plici castitatis adstrictus sis, sive solemni, sive
ligiosus, sive Sacerdos; vel etiam initatus ta-
tum, sive Religiosus & Sacerdos simul; in-
super, si etiam Episcopus, si Generalis Or-
nis, ut habet Sanchez *cit. disp. 27. num. 1.*
(secluso tamen speciali scandali peccato) Pe-
césque contrà castitatem, semper suffici-
fateri peccásse contra votum castitatis talis
do, nec teneberis manifestare, si forte non ab-
siceris, te aut Religiosum esse, aut Sacre-
tem, aut Episcopum, aut omnia. Simili-
econtrà si fœmina v. g. peccet cum religio-
Sacerdote, Diacono, satisfaciet dicendo,
peccásse cum aliquo voto Castitatis adstricti
quam sententiam probabilissimam turò in pra-
sequetur confessarius; nec in ejusmodi circum-
stantiis scrupulosè inquirat.

§. II.

Sacrilegium carnale locale, seu quoad locum
remissive.

691 **H**oc sacrilegium solum fit per voluntari-
effusionem seminis in loco sacro (ad
publica autoritate ad divinum cultum infor-
-to, & ab Episcopo consecrato, vel faltem be-
dicto, ut sunt tantum Ecclesiæ cum suis Cap-
pis, & Coemiteria) non tantum illicitam, *et*

etiam licitam conjugum extrâ casum urgentis necessitatis, nec tantum notoriam (quâ ipsa Ecclesia, vel locus sacer pollutur) secundum omnes; sed etiam occultam, secundum communem, & probabiliorem sententiam DD. *Rat. 110 est*; quia ex ipsa institutione Ecclesiæ quam maximè repugnat sanctitati loci ad divinum cultum consecrati fœda copula ac pollutio carnis; ideoque induit specialem malitiam sacrilegii confessione necessariò explicandam, prout latius dictum p. 2. *Decal. c. 10.* ad finem primi præcepti, ubi de sacrilegio universim. Hoc scilicet hic addo non esse improbabilem sententiam *Vasq. & aliorum cum Basilio Pontio. lib. 10. de matrim. c. 10. num. 15.* copulam vel pollutio nem occultam factam in Ecclesia, vel loco sacro, non esse speciale peccatum sacrilegii, nec consequenter in confessione necessariò explicandam circumstantiam illam loci sacri. Ratio ipsorum est; quia in tantum est sacrilegium, in quantum pollutur Ecclesia: at non pollutur per occultam copulam, vel pollutionem, &c. Quod si copula occultè facta in Ecclesia posteâ post aliquot dies fiat notoria, pollutur quidem in foro externo Ecclesia, & reconciliatione indiget: at copula præcedens tunc non fuit sacrilega, nec per illam tunc Ecclesia re ipsa fuit violata, ut notat Tambur. *lib. 7. c. 2. §. 1.* Sed ego censeo in praxi per se non esse à communi sententia receundum. Cæterum per solos tactus impudicos, aliasve impudicitias cordis, oris, aspectus, amplexus,

620 *Theol. Sacrament. Pars IV. Cap. III.*
plexus, tactus, &c. immo & per ipsum propositum, condictum, vel procurationem peccatum carnaliter, saltem si non intendatur peccatum loco sacro patrandum, non committi species peccatum sacrilegij, multis cit. docet commentator receptus Sanchez lib. 9. de matrim. art. 19. n. 15. Ratio est; quia ideo committitur sacrilegium locale, quia sit aliquid ita repugnare loco sacro, per quod violatur Ecclesia, si mortuum sit; illud autem est sola pollutio, seu seminis effusio, non item alia impudica. Excipiatur enim merito Lugo, & alii passim, nisi quisquam modi impudica exerceat in loco sacro cum magna Ecclesiæ irreverentia: ut si meretricem aut Altare publicè impudicè tangeret, si in favo Templo lascivas comedias exhiberet, &c. nam enim non esset negandum propriè sacrilegij honestus committi: fieret enim gravis irreverentia de viro cultui, ad quem locus sacer deputatus & consecratus est.

§. III.
Sacrilegium carnale reale quoad res sacras.

620 **H**oc tunc solùm committitur, quando sacra adhibetur, vel usurpatur in ordinis ad peccatum carnale perpetrandum, utpote 1. Si res sacra quævis, & maxime Sacrificia Missæ promittatur, & detur in premium carnalis; secùs si postea liberaliter detur in numerum benevolentiarum. An etiam si per obtestationem rei sacræ v. g. amoris DEI, B. Virginis, &c.

simile quid petatur? 1. Respondetur fore potius blasphemiam quam sacrilegium. 2. Horribilis, si res sacra, Sacrificium, Eucharistia, adhibetur ad conciliandum amorem venereum, præsertim modo magico: leges horrenda apud Martin. Delrio. 3. Si Sacerdos gestans S. Eucharistiam carnaliter peccaret, & speciatim e pretextu cum simulata infirma. Addit non improbabiliter roster Marchant, si Sacerdos paramentis sacerdotalibus indutus rem foedam ageret; quia illa paramenta sacra non minus, quam loca sacra divino cultui consecrata per illas fœditates contaminantur, adeoque illam circumstantiam veram sacrilegii malitiam inducentem esse exponendam in confessione. Et ita in similibus ad hæc facile reducendis. Cæterum si cum actu venereo gestentur è collo sacræ Reliquiæ, Agni DEI, calculi, Indulgentiæ, & similes res sacræ, non committi ex eo speciale peccatum sacrilegii meritò cum aliis docet Filliuc. tract. 30. c. 7. n. 129. quia illæ res sacræ tunc planè per accidens se habent ad peccatum carnale; nec indè gravis apparet irreverentia; quin imò conjugatis id sèpe consultum est, & quædóque necessarium ob maleficia avertenda.

§. IV.

Sacrilegium sollicitationis in confessione

Huc tandem spectat gravissima, & damna-
tissima sacrilegii species. *Sollicitatio ad* 622
laur-

622 Theol. Sacrament. Pars IV. Cap. III.
turpia in confessione, vel occasione confita-
nis; quando scilicet confessarius Sacramen-
tum abutitur ad peccatum carnale utpote
in confessionali sub ipsa actione confessio-
aut occasione confessionis, ejusque prætextu-
g, apud simulatam infirmam, &c. pœnitentia
ad turpia sollicitando, inducendo, impud-
cendo, &c. etiam solo animo, ut peccatum
postea alibi perpetratur, gravissima enim ini-
verentia insertur Sacramento, eo, ejusve occa-
sione & prætextu abutendo ad peccatum carnale
sive tunc, sive postea perpetrandum, adeoque
verum sacrilegium in confessione aperientium

622 Contrà hujusmodi sacrilegos sollicitatores
tant gravissimæ Bullæ Pii IV. & Gregorij
qui ita decernit: *Qui ad in honesta fore inci-
sæ, sive cum aliis, vel quomodolibet pro-
petranda in actu Sacramentalis confi-
nis, sive anteæ, vel postea immediate, fore
occasione vel prætextu confessionis balu-
di, etiam confessione non securæ; fore ex-
occasione in confessionario, aut in loco qua-
cunque, ubi confessiones Sacramentales in-
diuntur, seu ad confessionem audiendum
lecto, simulantes ibidem confessiones audi-
*(Nota benè: Adeoque etiam in domo facili-
apud simulatam infirmam, &c.) sollicitare
procurare tentaverit, aut cum eis illuc-
aut in honestos sermones, sive talitus ha-
runt, in officio ut infra, puniantur. Et, enu-
ratis gravissimis pœnis à judice infligendis ut*

degradationem, &c. etiam ad testimonium singulare unius personæ sollicitatæ cum aliquibus præsumptionibus, mandat Pontifex confessariis, ut moneant suas poenitentes ita sollicitatas obligationis suæ denuntiandi sollicitatores Ordinario, vel Visitatori, quæ quidem obligatio personarum sollicitatarum est sub poena excommunicationis. Sed in nostris partibus in tanto rigore Bulla non est usu recepta, ut notant DD. Germani omnes. Certè difficile esset in Germania honestis matronis, vel puellis id onus imponere: prudentiæ ergò Confessarij relinquitur tam grande malum impedire.

Denique confessarius extra omnem ordinem, ⁶²³ respectum, vel occasionem ad confessionem, vel confessionale, peccans carnaliter cum filia confessionis etiam ordinaria, & si ex parte sua, ut Sacerdos, factilegium personale committat, non tamen ex parte complicis committit speciale sacrilegii peccatum, sed neque incestus alicujus, sed simplicem fornicationem: Quare ex hac parte satis erit confiteri, se fornicatum esse; ut ex communi *Sanchez*, *Layman*. aliis habet *Filiu. cit. tract. 30. cap. 5. num. 105.* Ratio est; quia administratio Sacramenti Poenitentiæ etiam ordinariè facta certæ personæ, nec personam illam sacram efficit, neque ullam cognitionem specialem ullo jure inducit: ergo non est, unde habeatur specialis malitia ex parte ipsius.